

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Tos/79/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517010047
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Richard Molnár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1517010047.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Richarda Molnára a sudkýň JUDr. Ivety Zelenayovej a Mgr. Marcely Kosovej v trestnej veci odsúdeného A. Q., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 1T/7/2017 zo dňa 28.01.2019, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 04.12.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného A. Q., nar. XX.XX.XXXX v F., sa z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Bratislava V zhora citovaným uznesením podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že odsúdený A. Q. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia určenej mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 1T/7/2017 zo dňa 06.02.2017 neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) mesiace vykoná.

Zároveň podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. rozhodol, že pre výkon tohto trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, ako osoba oprávnená na podanie sťažnosti v zmysle § 186 ods. 1 Trestného poriadku, podal sťažnosť odsúdený A. Q. (č.l. 249). V písomných dôvodoch svojej sťažnosti doručených okresnému súdu dňa 27.02.2019 prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že odsúdený mal ťažké detstvo bez rodičov, prebýval v rôznych ústavoch pre mladistvých, kde nemal vhodné vzory správania. Vo výkone trestu si uvedomil svoje protiprávne konanie a ku všetkým skutkom sa priznal a oľutoval ich. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby súd ponechal podmienené odsúdenie v platnosti a súčasne ustanovil nad odsúdeným probačný dohľad.

Krajský súd ako nadriadený orgán podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým mohol sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že odsúdený ml. A. Q. bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 1T/7/2017 zo dňa 06.02.2017 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., za čo mu bol okrem iného uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 10.03.2017, a teda podľa § 50 ods.1 Tr. zák. skúšobná doba odsúdenému začala plynúť dňa 11.03.2017 a v celosti mu uplynula dňa 10.03.2018.

Krajský súd ďalej zistil, že A. Q. bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 08.06.2017 sp. zn. 4T/61/2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To/81/2017 z 09.10.2017, uznaný za vinného v bode 1. z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a v bode 2. z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. a odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov nepodmienečne, a ďalej aj na samostatný trest odňatia slobody vo

výmere 3 mesiace nepodmienečne so zreteľom na § 49 ods. 2 Tr. zák. s jeho zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil právoplatné výroky o treste v rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 14.12.2016 sp. zn. 29T/115/2016, a to o. i. za zločin znásilnenia formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 199 ods. 1 Tr. zák., ako aj v rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 10.02.2017 sp. zn. 8T/58/2016.

Súd I. stupňa postupoval procesným spôsobom, keď oboznámil všetky potrebné listinné dôkazy. Následne skúmal, či odsúdený v priebehu plynutia skúšobnej doby žil riadnym životom a zistil, že v priebehu skúšobnej doby sa opäť dostal do rozporu so zákonom, pretože bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 08.06.2017 sp. zn. 4T/61/2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To/81/2017 z 09.10.2017. Podľa skutkovej vety k dokonaniu skutku došlo dňa 28.03.2017, z čoho je zrejmé, že skutok spáchal počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák., ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, že sa trest odňatia slobody vykoná. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmiennečné odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad a uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život, b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1.

V čase rozhodovania samosudcu okresného súdu na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.01.2019 odsúdenému skúšobná doba už uplynula.

Zo slov uvedených v citovanom ustanovení § 50 ods. 4 Trestného zákona „Výnimočne môže súd.... ponechať podmiennečné odsúdenie v platnosti“ vyplýva, že podmiennečné odsúdenie musí v čase rozhodovania prebiehať, t. j. ešte musí plynúť lehota ustanovenej skúšobnej doby, čo zároveň znamená, že táto pôvodne určená skúšobná doba ešte neskončila. Tým sa zároveň vytvára kontinuita (jednota) skúšobnej doby, v ktorej bude súd skúmať správanie sa odsúdeného z hľadiska ustanovenia § 50 ods. 4 Tr. zák., t. j. či odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život, vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti.

Rozhodnutie podľa § 50 ods. 4 písm. b/ Tr. zák. o ponechaní podmiennečného odsúdenia v platnosti môže súd urobiť len v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, o ktoré ide. Lehota predĺženej skúšobnej doby začína plynúť dňom, ktorý nasleduje po uplynutí posledného dňa skúšobnej doby, ktorá sa predĺžila (stanovisko Trestnoprávneho kolégia NSSR z 10.12.2012 sp. zn. Tpj 44/2012).

Krajský súd teda vo vzťahu k sťažnostným námietkam odsúdeného konštatuje, že v danom prípade už nebolo možné rozhodnúť o predĺžení skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, nakoľko rozhodnutie podľa § 50 ods. 4 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. môže urobiť súd len v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, o ktoré ide.

V posudzovanom prípade podmienky pre použitie vyššie citovaného ustanovenia o premene trestu boli splnené. Odsúdený A. Q., ako vyplýva z vyššie uvedených skutočností, v priebehu skúšobnej doby nežil riadnym životom, pretože spáchal úmyselnú trestnú činnosť, za ktorú bol aj právoplatne odsúdený, a súd I. stupňa preto postupoval v súlade so zákonom, keď nariadil trest pôvodne podmiennečne odložený odsúdenému vykonať a svoje rozhodnutie dostatočne a zrozumiteľne aj odôvodnil.

Vo vzťahu k ďalším sťažnostným námietkam odsúdeného, krajský súd konštatuje, že v danom prípade odsúdený spáchal ďalší trestný čin počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia a pre rozhodovanie súdu o premene trestu nie je relevantné, že odsúdený údajne nevedel o právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 1T/7/2017 zo dňa 06.02.2017. Ako už správne vo svojom odôvodnení uviedol aj prvostupňový súd, v tomto prípade sa rovnako vzdal odvolania aj prítomný prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V, a preto odsúdenému muselo byť zrejmé, že uvedený

rozsudok vo výroku o treste nadobudne právoplatnosť. V prípade trestnej činnosti, ktorej sa odsúdený dopustil v skúšobnej dobe, krajský súd i s prihliadnutím na tvrdenie odsúdeného, že bol v čase spáchania predmetného skutku mladistvý a na jeho sociálne pomery, dospel k záveru, že v prípade posudzovaných trestných činov išlo o páchanie úmyselnej, dokonca rovnakej, majetkovej trestnej činnosti. Z uvedeného vyplýva, že pôvodne uložený výchovný podmienený trest odňatia slobody sa u odsúdeného A. Q. zjavne minul účinku, a preto je na jeho prevýchovu potrebné vplývať výkonom uloženého trestu odňatia slobody.

Súd I. stupňa taktiež postupoval v súlade so zákonom a § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., keď zaradil odsúdeného A. Q. pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných 10. rokoch pred spáchaním uvedeného trestného činu nebol odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Na podklade týchto skutočností krajský súd konštatuje, že prvostupňový súd rozhodol vo veci správne, nakoľko sú splnené základné podmienky na premenu trestu, nezistil dôvody pre zrušenie alebo zmenu I. stupňového rozhodnutia, preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú musel v zmysle § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietnuť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.